

A portrait of an elderly man with a long white beard and a white turban, looking directly at the camera. The background is dark.

Χαζούρ Μπέρτζα Σαουάν

Βιογραφικό Σημείωμα

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

SAKIDARA Σάτσανγκ 2007

Χαλκηδόνος 3 Αμπελόκηποι

Τηλ: 210 6820796 – 6932.233989

gaby.simonetos@gmail.com

www.sos.org/el

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
BABA SAWAN SINGH JI MAHARAJ

Από τον Ισόθεο Kirpal Singh Ji

Επιστήμη της Πνευματικότητας

Σεπτέμβριος 2015

© by Science of Spirituality
45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : <https://www.sos.org/el/>

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
<http://www.sos.org/el>

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σ' αυτό το φυλλάδιο παρατίθεται η συνοπτικά η βιογραφία μιας προσωπικότητας, στα Ιερά Πόδια της οποίας είχα την τύχη να μαθητεύσω.

Αν και ένα ταπεινό άτομο σαν εμένα είναι αδύνατον να μπορέσει να περιγράψει το μεγαλείο και τις αρετές αυτού του «Ήλιου της Πνευματικότητας», η ελπίδα ότι η αναφορά στη ζωή της Αγιότητάς του, μπορεί να χρησιμεύσει σαν οδηγός φάρος πολλών ψυχών που ίσως πάνε χαμένες από άγνοια, με ώθησε στην απόφαση να διακινδυνεύσω αυτό το εγχείρημα.

Αν το Έλεός Του συνεχίζει να μοιράζει σε μας ευλογίες, ελπίζω να παρουσιάσω με επιτυχία τη σύντομη βιογραφία αυτού του Θεανθρώπου.

Με ταπείνωση

Τζαμάλ*

* Συγγραφικό ψευδώνυμο του Satguru Kirpal Singh Ji.

ΧΑΖΟΥΡ ΜΠΑΜΠΑ ΣΑΟΥΑΝ ΣΙΝΓΚ ΤΖΙ 1858-1948

Με τη χάρη του Θεού επικαλέστηκα το όνομά Του και με τα πιο κάτω λόγια που ήρθαν στο στόμα μου θα προσπαθήσω να περιγράψω τη ζωή Του.

Ποιος δεν γνωρίζει το όνομα του Μεσσία της σύγχρονης εποχής, αυτή την προσωποποίηση της ηθικής, την Πηγή της Πνευματικότητας, που μέσα στη σκοτεινή άβυσσο του υλικού κόσμου, βοήθησε πολλούς να βρουν το δρόμο τους προς την Αλήθεια και φώτισε το σκοτεινό τους δρόμο; Πριν από λίγο καιρό και εμείς ήμαστε μάρτυρες των θαυμαστών γεγονότων που συνήθως συνδέονται με τη ζωή των Αγίων και είχαμε το τεράστιο όφελος της παρουσίας του Θεανθρώπου που έζησε και κινήθηκε ανάμεσα μας, οδηγώντας μας στο Μονοπάτι της Πραγματικότητας.

Τα μάτια του ήταν μεθυσμένα από αγάπη για το Θεό

Τα χέρια του ήταν ένα, μ' εκείνα του Θεού

Ο ίδιος ήταν η έκφραση του Θεού και

ο Θεός μιλούσε μέσα από το δικό του στόμα.

Αυτός ο Πνευματικός φωστήρας πήρε την ανθρώπινη μορφή στις 27 Ιουλίου του 1858 μέσα σε μια αξιοσέβαστη οικογένεια γαιοκτημόνων, στην επαρχία Λουντιάνα του Παντζάμπ. Ο πατέρας του, ο Σαρντάρ Καμπούλ Σίνγκ αγαπούσε τη συντροφιά αγίων ανθρώπων και έκανε συχνά παρέα μαζί τους, ενώ η μητέρα του, η Σριμάτι Τζι, ήταν ζωντανό παράδειγμα της απλότητας, της καλής προαίρεσης, της αυτοπαράδοσης και της διαβίωσης σύμφωνα με το θείο θέλημα. Καθώς ο Μπάμπα Σαουάν Σίνγκ ήταν μοναχογιός, ήταν το επίκεντρο όλων των ελπίδων και ονείρων των γονέων του.

Από την παιδική του ηλικία είχε δείξει σημάδια εξαιρετικής ευφυΐας και υψηλής αντίληψης. Όταν αποφοίτησε από το σχολείο, υπηρέτησε για δύο χρόνια σαν δάσκαλος σε μία Στρατιωτική Σχολή και το 1884 γράφτηκε στο κολέγιο Μηχανικών Τόμσον, στη Ρούμα. Ήταν πολύ αγαπητός σε όλους και γνωστός για την εργατικότητά του. Αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές του σαν μηχανικός κατατάχτηκε στο Μηχανικό του Στρατού και πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της θητείας του στο Αμποταμπάντ, σαν αξιωματικός. Οι ευγενικοί του τρόποι και η σκληρή δουλειά τον έκαναν να κερδίσει την αγάπη και τη συμπάθεια και των ανωτέρων και των κατωτέρων του. Τον ελεύθερο του χρόνο περνούσε μελετώντας θρησκευτικά βιβλία και στη συντροφιά πνευματικών κι αφοσιωμένων στο Θεό ανθρώπων.

Ο πατέρας του, που και αυτός συνήθιζε να συναναστρέφεται με ανθρώπους που είχαν αγάπη για το Θεό, τον έπαιρνε μαζί του κάθε φορά που είχε την ευκαιρία, να συναντάει τέτοιους ανθρώπους.

Ο Σαρντάρ Σαουάν Σίνγκ Τζι στα νεανικά του χρόνια συνήθιζε να επισκέπτεται το Μπάμπα Καχάν που ήταν κάποιος άγιος πουμόναζε στο Πεσαβάρ και μια μέρα του ζήτησε το δώρο της Πνευματικότητας. Ο Μπάμπα Καχάν του απάντησε ότι: «Οποσδήποτε θα λάβεις την Πνευματική ευλογία ενός Τέλειου Αγίου, όχι όμως από μένα». Τότε εκείνος τον ρώτησε: «Πού θα πρέπει να ψάξω για έναν τέτοιο άνθρωπο»; και ο Μπάμπα Καχάν του απάντησε: «Όπου και να ψάξεις, όλες σου οι

προσπάθειες θα αποβούν μάταιες αλλά με το πλήρωμα του χρόνου ο ίδιος ο Άγιος θα έρθει να σε βρει».

Η απλή και ενάρετη ζωή των γονιών του επηρέασε το νεαρό Χαζούρ, με αποτέλεσμα να γίνει ολιγαρκής και να αναπτύξει σε μεγάλο βαθμό τις αρετές της συγχώρεσης, της ταπεινοφροσύνης, και της αφοσίωσης. Από την παιδική του ηλικία ήταν απελευθερωμένος από θρησκευτικούς φανατισμούς και η σπουδή των βασικών αρχών όλων των θρησκειών αποτέλεσε αργότερα ένα αντικείμενο μελέτης γι' αυτόν. Γνωρίζοντας καλά τις γλώσσες Παντζάμπι, Ινδικά, Ουρντού, Περσικά και Αγγλικά μελέτησε τις Γραφές των Ινδουιστών, των Μουσουλμάνων, των Σιχ και των Χριστιανών και τις συσχέτισε με τις διδασκαλίες των μεγάλων Αγίων του παρελθόντος και τις Γραφές των Σούφι, που έδιναν ιδιαίτερη έμφαση στις βασικές αρχές της αγάπης, της αφοσίωσης και της ηθικής διαβίωσης.

Για μεγάλο χρονικό διάστημα διέμενε στην περιοχή των λόφων του Μούρι κι έτσι του δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσει κάθε είδος περαστικού προσκυνητή που περνούσε από εκεί με προορισμό το Αμάρ Ναθ, ένα τόπο προσκυνήματος των Ινδουιστών. Αυτή η συνεχής αναζήτηση του για τον Θεό, μετά από πολλά χρόνια στέφθηκε με επιτυχία. Η προφητεία του Μπάμπα Καχάν βγήκε αληθινή. Μια μέρα το 1894, στους λόφους του Μούρι, ο Δάσκαλος Μπάμπα Τζαϊμάλ Σίνγκ, που υπήρξε το κορυφαίο κόσμημα ανάμεσα στους μαθητές του προηγούμενου Τέλειου Δασκάλου Σιβ Νταγιάλ Σίνγκ (γνωστού σαν Σοαμίτζι), πέρασε από εκεί με μια από τις μαθήτριάς του. Αυτή, βλέποντας τον Μπάμπα Σαουάν απασχολημένο στα υπηρεσιακά του καθήκοντα, δεν του έδωσε σημασία όμως ο Μπάμπα Τζαϊμάλ γύρισε και της είπε: «γι' αυτόν τον ευλογημένο του Θεού ήρθαμε εδώ». Η μαθήτριά έκπληκτη παρατήρησε: «Αυτός ο κύριος δεν είχε ούτε καν την ευγένεια να σας χαιρετήσει». Ο Μπάμπα Τζαϊμάλ χαμογέλασε και της λέει: «Μην τον κατηγορείς τον δόλιο γιατί δεν γνωρίζει ακόμα τίποτα, όμως σε τέσσερις ημέρες από σήμερα θα έρθει να με αναζητήσει». Όλα έγιναν ακριβώς όπως τα προέβλεψε ο Δάσκαλος Μπάμπα Τζαϊμάλ. Από την τέταρτη ημέρα ο Χαζούρ άρχισε να πηγαίνει στο μέρος που διέμενε ο Μπάμπα Τζι και κάθε φορά να κάθεται και να συζητάει μαζί του για ώρες, σχετικά με την πνευματικότητα. Μετά από μερικές μέρες όλες οι αμφιβολίες του Χαζούρ είχαν διαλυθεί κι ο σκεπτικισμός του είχε εξαφανισθεί.

Η απλή αγνή ζωή και τα διδάγματα του Μπάμπα Τζαϊμάλ έκαναν στο νεαρό Σαουάν τόσο βαθιά εντύπωση που από τότε καθόρισε τον Μπάμπα Τζαϊμάλ σαν οδηγό φάρο στο ταξίδι της ζωής του. Η συνάντηση ενός Δασκάλου σαν τον Τζαϊμάλ κι ενός μαθητή σαν τον Σαουάν υπήρξε μία ανώτατη προκαθορισμένη Πνευματική εκπλήρωση. Ο Δάσκαλος έβαψε τον μαθητή στο ίδιο ανεξίτηλο χρώμα με τον εαυτό του. *

Κάτω από την καθοδήγηση του Μπάμπα Τζαϊμάλ, ο Σαουάν Σινγκ πολύ σύντομα, στα επόμενα χρόνια έφθασε τη Θέωση και έγινε ο πολιτικός αστέρας των ανθρώπων της εποχής του.

Το 1903 λίγο πριν αφήσει τη θνητή του μορφή, ο Μπάμπα Τζαϊμάλ ανέθεσε το έργο της Πνευματικότητας στον Σαουάν Σίνγκ, που οι άνθρωποι από τότε συνήθιζαν να τον αποκαλούν με σεβασμό, «Μαχαράτζι», «Χαζούρ Μαχαράτζ Σαχίμπ» και «Σαρντάρ Σαουάν Σινγκ Τζι».

* Έκφραση της εποχής, που σήμαινε ταυτότητα. Έκφραση ανάλογη και αντίστοιχη με αυτή του Ευαγγελίου «Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα». Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο συγγραφέας εννοεί ότι του Μπάμπα Τζαϊμάλ έδωσε μύηση στο Χαζούρ.

Από το 1903 έως το 1911, παρόλο που ο Δάσκαλος Χαζούρ εργαζόταν για τη διαβίωσή του σε κάποια στρατιωτική υπηρεσία, αφιέρωνε τον περισσότερο ελεύθερο χρόνο του σε διαλογισμό.

Από το 1911 αισθάνθηκε τόσο έντονα την ανάγκη να διαδώσει την Πνευματικότητα που αποφάσισε να συνταξιοδοτηθεί πολύ νωρίτερα απ' ότι ήταν καθορισμένο για τους κρατικούς υπαλλήλους και αφιέρωσε το υπόλοιπο της ζωής του στην υπηρεσία των αναζητητών της Αλήθειας

Σε μια απόσταση τριών μιλίων από το Σιδηροδρομικό Σταθμό της Μπεάς, στην περιοχή του Παντζάμπ, ίδρυσε το 1891 κοντά στις όχθες του ομώνυμου ποταμού Μπεάς μία όμορφη παροικία και της έδωσε το όνομα του Διδασκάλου του, «Ντέρα Μπάμπα Τζαϊμάλ Σίνγκ».

Εκεί εκτός από τα σπίτια και τα μπανγκαλόους, κτίστηκε μια ευρύχωρη αίθουσα διαλέξεων, γνωστή μέχρι σήμερα σαν «Αίθουσα Σάτσσανγκ της Ντέρα Μπεάς», με κόστος, τότε, το 1934-35 περίπου 200.000 ρουπίες. Αυτή η αίθουσα έχει το σχήμα του γράμματος ταυ (T) και διαστάσεις 40 X 120 μέτρα. Παρόμοια αίθουσα ακόμα και σήμερα σπάνια μπορεί κανείς να συναντήσει στη Βόρεια Ινδία.

Ο Χαζούρ αποφάσισε να παντρευτεί σε πολύ νεαρή ηλικία αλλά η γυναίκα του πέθανε την εποχή της μνηστείας τους. Τελικά παντρεύτηκε μία άλλη γυναίκα, την Σριμάτι Κισάν Καούρ, αφού συμπλήρωσε 25 χρόνια αγαμίας και απέκτησε μαζί της τρία αγόρια, τον Σαρντάρ Μπαντσίτ Σινγκ, τον Σαρντάρ Χαρμπάνς Σίνγκ και ένα άλλο που πέθανε σε παιδική ηλικία.

Όλη η ζωή προσωπικοτήτων σαν τον Σαρντάρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ είναι γεμάτη με θαύματα. Είναι αγγελιοφόροι της Ειρήνης, της Αλήθειας και της Αδελφοσύνης.

Έσβησε όλες τις διακρίσεις των υψηλών και χαμηλών τάξεων, του χρώματος, της θρησκείας και της φυλής. Την εποχή του εμφυλίου πολέμου και της διαίρεσης των Ινδιών, όταν το Παντζάμπ ήταν πεδίο συγκρούσεων και σκοτεινές δυνάμεις δρούσαν με σκοπό τον αφανισμό και την καταστροφή της ζωής και της περιουσίας αθώων ανθρώπων, δρόσισε τις καρδιές του απογοητευμένου και καταπιεσμένου λαού με ένα θείο καταρράκτη ελέους. Ήταν την εποχή που στο όνομα των θρησκειών η παράνοια του μίσους έκαιγε με πάθος και η έχθρα εκδηλωνόταν με φαύλες δραστηριότητες, αιματοχυσίες και βανδαλισμούς. Και ακόμα, που αδιάκριτα με το θρήσκευμά τους, οι άνθρωποι υπέφεραν με τη φωτιά και το σπαθί, ανείπωτες δυστυχίες και στερήσεις. Την εποχή εκείνη, ο Δάσκαλος Μπάμπα Σαουάν στάθηκε στο σταυροδρόμι όλων των ανέμων που φύσαγαν και συγκέντρωσε γύρω του πάνω από 100 δυστυχισμένους Μουσουλμάνους πρόσφυγες από τις γύρω περιοχές, προσφέροντάς τους άσυλο στην Ντέρα Μπάμπα Τζαϊμάλ Σίνγκ και φρόντισε αργότερα να τους μεταφέρει όλους με ασφάλεια στο Πακιστάν.

Ο Χαζούρ υπήρξε ένας μεγάλος αναμορφωτής. Εκείνη την εποχή ήταν ο Πολικός Αστέρας όλης της ανθρωπότητας και πάντα πρόσφερε αγάπη, φιλία και στοργή σε όσους είχαν προβλήματα και βάσανα. Με το νερό της αλήθειας, της αδελφοσύνης και της ισότητας, Εκείνος, με τα ίδια του τα χέρια καθάριζε την κακία και την εχθρότητα από τις καρδιές των ανθρώπων που βυθιζόταν όλο και πιο βαθιά μέσα στο δηλητήριο του υλισμού. Έβαζε τον καθένα να πιει από το Θείο Νέκταρ, όσο μπορούσε και πάντα τόνιζε την αξία της έντιμης ζωής. Ο ίδιος προσωπικά συντηρούσε τον εαυτό του με την σύνταξή του και ποτέ δεν δέχτηκε καμία οικονομική παροχή ή δώρο από κανέναν, ούτε ακόμα κι από τους μαθητές του.

Ο Δάσκαλος Σαουάν, αναβίωσε τα διδάγματα των Αγίων και τα έφερε στο προσκήνιο. Όπως οι προκάτοχοί του, ο Γκουρού Νανάκ, ο Καμπίρ Σαχίμπ, ο Τούλσι Σαχίμπ, ο Παλτού Σαχίμπ, ο Σοάμι Σιβ Νταγιάλ Σίνγκ, ο Μαουλάνα Ρούμι, ο Σαμας - Ι- Ταμπρίζ και άλλοι, σήκωσε τους μαθητές του από τον βαθύ τους ύπνο και τους έβαλε στο μονοπάτι της Σούρατ Σάμπντ Γιόγκα ή Σουλτάν-ουλ-Ακζάρ που είναι το αρχαιότερο ή μάλλον το αιώνιο μονοπάτι που οδηγεί στην Πραγματικότητα και το οποίο είναι φυσικό κι αναλλοίωτο μέσα στους αιώνες και που πάντα θα παραμένει στο διηνεκές χωρίς καμία τροποποίηση.

Τα διδάγματά Του είναι Εσωτερικά κι όχι εξωτερικά. Συνήθιζε να λέει ότι: «Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά. Η Πνευματικότητα είναι η κοινή κληρονομιά ολόκληρου του κόσμου και όλης της ανθρωπότητας και δεν περιορίζεται σε κάποια χώρα ή εθνικότητα. Το παν κι ο τελικός στόχος της Πνευματικότητας είναι η ένωση της ψυχής με την Παντοδύναμη Υπερψυχή (Θεό). Ο άνθρωπος είναι η σκεπή και η κορώνα όλης της Θεϊκής Δημιουργίας και τίποτα δεν είναι ανώτερο απ' αυτόν. Είναι η απευθείας εκδήλωση του Θεού και είναι το θαύμα του μεγαλείου του Θεού. Ο άνθρωπος μπορεί να αποκτήσει τη δυνατότητα, μέχρι να ανοιγοκλείσεις τα μάτια σου να μπορεί να ανυψωθεί μέχρι τον Παράδεισο και να επιστρέψει. Ο ήλιος και το φεγγάρι, ο παράδεισος και η κόλαση, η γη κι ο ουρανός είναι στα πόδια του».

Λέει ο ποιητής λέει για τον άνθρωπο:

*Μέσα σε λίγο χρόνο βρίσκεται δίπλα στο Θεό.
Είναι σαν την σταγόνα απ' τον Ωκεανό - τον Δημιουργό,
είναι η ακτίνα του Ανώτατου ήλιου και
η σταγόνα και η ακτίνα αισθάνονται αγωνία
όσο είναι χωρισμένες από την πηγή τους
και ησυχάζουν μόνο όταν γίνουν ένα μ' αυτήν.*

Ο άνθρωπος είναι ότι πιο μεγάλο και ευγενικό υπάρχει μέσα στη Θεία Δημιουργία. Στην ουσία του είναι ένα τέλειον που μπορεί να λειτουργεί σε δύο επίπεδα, στο εξωτερικό και το Εσωτερικό. Στο εξωτερικό επίπεδο, με τη διάνοιά του αναπτύσσει τις επιστήμες που τον βοηθάνε στην προσπάθειά του να επιβιώσει, πέρα από τα όρια της γνώσης και της φιλοσοφίας. Στο Εσωτερικό επίπεδο παραμένει σιωπηλός, μόνος και ανίκανος να καταλάβει τα αβυσσαλέα βάθη των μυστικών της Φύσης. Με την βοήθεια των θρησκευτικών γραφών προσπαθεί να φτάσει στο Τέρμα, αλλά σκοντάφτει σε κάθε του βήμα. Πολύ σύντομα συνειδητοποιεί την άγνοιά του και ακόμα ότι είναι ανίκανος να φτάσει εκεί, παρά μόνον εάν και όταν κατορθώσει να έχει την καθοδήγηση ενός έμπειρου Πνευματικού Δασκάλου. Μέχρι τότε, η Θεολογία, η Γνώση και η Πραγματικότητα παραμένουν γι' αυτόν γρίφοι που δεν μπορούν να αποκρυπτογραφηθούν και αινίγματα δυσεπίλυτα.

Μπορούμε να επιτύχουμε τη Θέωση κατά την διάρκεια της γήινης παραμονής μας, μόνο με τη βοήθεια ενός αφυπνισμένου και πραγματικά συνειδητού Δασκάλου. Ένας τέτοιος Δάσκαλος έχει βαθιές ρίζες μέσα στη Θεϊκή Πραγματικότητα κι όλες οι ιδιότητες του Θείου Φωτός αντανakλώνται απόλυτα και ακτινοβολούν μέσα από αυτόν. Είναι απόλυτος γνώστης κάθε επικίνδυνου σημείου που μπορεί να συναντήσει ο μαθητής στο Μονοπάτι της Πνευματικότητας και τον συνδέει με τον «παλμό της ζωής» που είναι γνωστός σαν «Σάμπντ» στους Ινδουιστές, σαν «Κάλμα» στους Μουσουλμάνους, σαν «Νάαμ» στους Σιχ, σαν «Λόγος» στους Χριστιανούς και σαν Μουσική των Σφαιρών, στους Πυθαγόρειους.

Κάτω από την επίβλεψη και την καθοδήγηση του, ένας τέτοιος Δάσκαλος ανοίγει τον Εσωτερικό οφθαλμό του αναζητητή και τον οδηγεί από Επίπεδο σε Επίπεδο μέχρι να τον εναποθέσει στα Πόδια του Θεού, και όλα αυτά ,κατά την διάρκεια αυτής του της ζωής του κι όχι μετά θάνατον.

Είναι λοιπόν ύψιστης σημασίας για κάθε νοήμονα άνθρωπο, ανεξάρτητα από θρησκεία, χρώμα ή φυλή να συναντήσει τον ζωντανό Δάσκαλο της εποχής του προκειμένου να πιει το Νέκταρ της Αθανασίας και να αποκτήσει Αιώνια ζωή.

Σχετικά με αυτό ο Μαουλানা Ρούμι λέει σε κάτι στίχους του:

*«Κράτα το χέρι ενός Δασκάλου, γιατί χωρίς Αυτόν
ο δρόμος είναι γεμάτος από ανείπωτους κινδύνους και δυσκολίες.
Ποτέ, ούτε λεπτό μην αποχωριστείς το Δάσκαλο
και ποτέ μην έχεις εμπιστοσύνη στη δική σου αξία και σοφία».*

Το ίδιο αναφέρεται και στο Γκουρού Γκράνθ Σαχίμπ (Σ.Μ.ιερές γραφές των Σιχιστών):

*«Συνάντησε τον Δάσκαλο και πάρε μύηση από Εκείνον.
Παράδωσε σώμα και νου σ' Αυτόν και Εσωστρέψου.
Μόνο αναλύοντας τον εαυτό σου θα βρεις το Μονοπάτι».*

Ο Χαζούρ εκτός από την πραγματοποίηση της απόλυτης Πνευματικής γνώσης διέθετε και φυσική ομορφιά. Η καλοσχηματισμένη κορμοστασιά του, σαν κυπαρίσσι, το ακτινοβόλο του πρόσωπο και μέτωπο, το άψογο μακρύ λευκό γένι του, το κατάλευκο τουρμπάνι του, η ελιά στο δεξί του μάγουλο, τον έκαναν εξαιρετικά ελκυστικό και μυριάδες μάτια γεμάτα λαχτάρα συγκεντρωνόταν επάνω όταν περνούσε από κάπου ή όταν έδινε Πνευματικές ομιλίες. Στις φτέρνες του είχε το σημάδι του Λωτού (Padam Reka).

Ένας γνωστός στίχος από τη Χριστιανική Παράδοση ταιριάζει απόλυτα στην περίπτωση του.

*«Έχεις την ομορφιά του Ιωσήφ, την θεραπευτική ικανότητα του Ιησού Χριστού
και το σοφό χέρι του Μωυσή.
Μόνο εσύ κατέχεις όλες αυτές τις θαυμαστές ιδιότητες που απαρτίζουν
τη χαρισματική σύνθεση της φυσικής μορφής σου».*

Μόνο μια ματιά του Χαζούρ μπορούσε να δώσει ηρεμία σ' έναν μπερδεμένο και διαταραγμένο νου και να χαρίσει παρηγοριά σε κάθε ραγισμένη καρδιά. Όμως και πάνω από όλα έδινε ευλογία και δύναμη στους μαθητές του για να προχωρήσουν στο σκοπό τους.

Ο τρόπος που εκφραζόταν ήταν εντυπωσιακός και οι ερμηνείες που έδινε στα ιερά κείμενα ήταν εξαιρετικά σαφείς. Τα απλά διαφωτιστικά λόγια και οι φράσεις του φώτιζαν τα μυστήρια του σύμπαντος και ήταν ιδιαίτερα γλυκές κι εκστατικές. Σε αντίθεση, οι λόγοι που εκφωνούσαν οι ιερείς και θεολόγοι της εποχής του “από τον άμβωνα”, βασισμένοι μόνο στη διάνοια και τη λογική, απλά πρόδιδαν το γεγονός ότι αποτελούσαν απομιμήσεις της αληθινής τέχνης του να μεταδίδει κανείς τις Εσωτερικές αλήθειες και θύμιζαν σκόρπια λουλούδια χωρίς άρωμα, σερβιρισμένο κρασί που δεν μπορεί να προκαλέσει καμία μέθη και ομορφιά σε σώμα νεκρού που δεν είναι ελκυστική, γιατί ο νεκρός δεν έχει ψυχή.

Αντίθετα ο Χαζούρ αναφερόταν στα Θεία Μυστήρια με τέτοια ευκολία και χάρη που τα λόγια του απορροφούνταν και βυθιζόταν βαθιά στις καρδιές, αφήνοντας γλυκές, ανεξίτηλες εντυπώσεις. Αυτό βέβαια μπορεί να συμβεί μόνον όταν κάποιος

“γνωρίζει” πραγματικά, έχει “αληθινή” Εσωτερική εμπειρία αυτών για τα οποία ομιλεί και έχει την ικανότητα να ενσταλάζει στα μύχια της ψυχής των ακροατών του όχι μόνο την ουσία των λέξεων αλλά και την ουσία των δικών του Πνευματικών επιτεύξεων. Τότε ο λόγος του είχε μια ασυνήθιστη μαγευτική πειστικότητα και γοητεία που αιχμαλώτιζε τις καρδιές τους.

Αυτός ο Μεγάλος Δάσκαλος της Πνευματικότητας ταξίδευε απ’ άκρη σ’ άκρη σε όλη την χώρα και τα Πνευματικά του μηνύματα λειτουργούσαν σαν βάλσαμο σε εκατοντάδες και χιλιάδες πληγωμένες καρδιές. Δεν υπάρχει χωριό στο Παντζάμπ στο οποίο να μην έχει αφήσει μεγάλο αριθμό μαθητών του. Σε διάφορα μέρη της Ινδίας πάνω από 30 αίθουσες Σάτσανγκ χτίστηκαν κι έγιναν κέντρα Πνευματικής γνώσης και πρακτικής. Ακόμη κι όταν έφτασε σε μεγάλη ηλικία, αυτή η σεβάσμια προσωπικότητα έδινε Πνευματικές ομιλίες και διαλέξεις για πολλές ώρες, για να μπορέσει να κορέσει τη δίψα για Πνευματικότητα εκατομμυρίων αναζητητών. Τις μηνιαίες συναθροίσεις του (Σάτσανγκ), στη Μπεάς, παρακολουθούσαν 60.000-80.000 ψυχές για να ωφεληθούν από αυτή την Πνευματική πηγή.

Ο μεγάλος Διδάσκαλος Χαζούρ μετέδωσε τις αιώνιες αρχές της Πνευματικότητας απ’ άκρη σ’ άκρη σε όλο τον κόσμο κι ενέπνευσε ενθουσιασμό γι’ αυτές μέσα στο νου των ανθρώπων που πήγαιναν κοντά του, χαμένοι μέσα στη ζάλη του υλισμού. Κατά την διάρκεια της ζωής του η μεγάλη του φήμη ταξίδεψε σε διάφορες χώρες και οι μαθητές του, που αποτελούταν κυρίως από Ινδουιστές, Μουσουλμάνους, Σιχ και Χριστιανούς, από όλες τις κοινωνικές τάξεις, κάστες και φυλές, πλούσιοι και φτωχοί, διανοούμενοι κι αγράμματοι, υπολογίζονται γύρω στις 200.000.

Αυτή η μαγνητίζουσα προσωπικότητα του Χαζούρ προσέλκυσε μαθητές όχι μόνο από την Ινδία και τα γειτονικά της κράτη αλλά από όλες τις χώρες του κόσμου και από όλες τις ηπείρους. Πολλοί αναζητητές πραγματοποιούσαν ταξίδια στην Ινδία μόνο και μόνο για ν’ ακούσουν το Πνευματικό του μήνυμα. Ο αριθμός των οπαδών του στην Αμερική, Ελβετία, Αγγλία και Γερμανία αριθμεί πολλές χιλιάδες και μεταξύ αυτών ήταν και ορισμένοι που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην εξάπλωση των Διδασκαλιών των Τελείων Διδασκάλων όπως οι Dr.Brock, Dr.Johnson και Dr Schmidt, ο κύριος Myers, ο συνταγματάρχης Sanders και πολλοί άλλοι.

Ο Χαζούρ συνήθιζε να λέει ότι: «Όλες οι θρησκείες κι όλες οι χώρες είναι δικές μου και τις αγαπώ εξίσου». Η έμφυτη επιθυμία του ήταν να συγκεντρώσει όλες τις θρησκείες σ’ ένα κοινό επίπεδο συνεννόησης, να ενώσει όλη την ανθρωπότητα με ένα κοινό νήμα και στην συνέχεια να βάλει όλους τους ανθρώπους στο αρχαίο μονοπάτι που οδηγεί στον κοινό στόχο όλων των θρησκειών, “την Ευτυχία και την Πνευματικότητα”. Έλεγε ότι:

«Η ουσία όλων των θρησκειών είναι η ίδια. Ο Θεός είναι ένας. Όλη η ανθρωπότητα είναι παιδιά Του και κατά συνέπεια είναι αδέρφια μεταξύ τους. Όλη η Δημιουργία δεν είναι παρά η εκδήλωση της μιας Πραγματικότητας, μιας Ψυχής που απλώνει τη δύναμή της παντού και επηρεάζει τα πάντα. Ένα Φως που ακτινοβολεί μέσα σε όλο το σύμπαν, ένας Ήλιος που λάμπει πάνω από κάθε άνθρωπο. Οι διαφωνίες και η μεγάλη δυσαρμονία που επικρατεί στον κόσμο είναι αποτέλεσμα του πάθους, του μίσους και της εχθρότητας που οδήγησε κατά καιρούς σε αιματοχυσία εκατοντάδες χιλιάδες αθώων ψυχών και ήταν κάθε φορά το αποτέλεσμα μιας εσφαλμένης ερμηνείας και ενός εκφυλισμένου τρόπου ζωής. Η μόνη επιτυχημένη μέθοδος για να τεθεί κάτω από έλεγχο αυτή η καταιγίδα της αλόγιστης καταστροφής και του βανδαλισμού είναι να ενωθεί η ανθρωπότητα σε μια Παγκόσμια Αδελφότητα και ευαίσθητοι και συνειδητοί αρχηγοί και καθοδηγητές όλων των θρησκειών, αντί να επικεντρώνονται σε δραστηριότητες μηδαμινής σημασίας, να συγκεντρωθούν και να βάλουν τις βάσεις μίας

κοινής θρησκείας και να εμφυσήσουν στους ανθρώπους υψηλές αρχές, όπως τον ευγενικό χαρακτήρα που πηγάζει μέσα από την ενότητα της ψυχής. Είμαστε όλοι ψυχές, είμαστε ένοικοι αυτού του σπιτιού που λέγεται σώμα αλλά δεν είμαστε εμείς το ίδιο το σώμα. Με την εξύψωση του ένοικου θα βελτιωθεί και οτιδήποτε αφορά το σώμα όπως οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων».

Ο Χαζούρ Μαχαράτζ Σαχίμπ παρουσίασε στον κόσμο ένα βιβλίο με τα διδάγματα των Αγίων σε μορφή αποστάγματος, το “Γκουρουμάτ Σιντάντ”, ένα μνημειώδες έργο στη γλώσσα Παντζάμπι. Το βιβλίο αυτό γράφτηκε κάτω από την αυστηρή καθοδήγηση του Δασκάλου Χαζούρ για να χρησιμεύει σα φωτεινή δάδα στο Μονοπάτι της Πνευματικότητας.* Τέτοιο δυναμικό λογοτεχνικό έργο δεν είχε δει το φως της δημοσιότητας τα τελευταία 500 χρόνια. Αυτός ο ακριβός θησαυρός της «Γνώσης του Θεού» απέκτησε κατά την διάρκεια της ζωής του Χαζούρ μεγάλη φήμη και διαβάστηκε από ένα πολύ μεγάλο αριθμό αναζητητών της αλήθειας.

Κατά τη διάρκεια της ζωής του, ο Δάσκαλος Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, δεν άφησε καμία ευκαιρία στην προσπάθειά του να αναμορφώσει Πνευματικά τις μάζες των ανθρώπων που κατέφευγαν στη Πνευματική του φροντίδα. Ακόμα και όταν έφθασε την ηλικία των 90 ετών και τότε ακόμα, αφηλούσε την σωματική του κούραση και αφιέρωνε με προθυμία 18 από τις 24 ώρες της ημέρας στην υπηρεσία της ανθρωπότητας, δίνοντας διαλέξεις και παραχωρώντας προσωπικές συνεντεύξεις που χάριζαν Πνευματική ικανοποίηση σε κάθε αναζητητή.

Όμως επειδή η δομή κάθε φυσικού σώματος αποτελείται από σάρκα και οστά, όπως μια μηχανή μπορεί να λειτουργήσει μέχρι ενός ορισμένου σημείου. Έτσι κάποτε που η αδιαφορία του Χαζούρ για την σωματική του ξεκούραση και η συνεχής σκληρή δουλειά είχε σαν αποτέλεσμα να λυγίσει η φυσική του υπόσταση κάτω από το βάρος της κούρασης. Ύστερα από συνεχείς παρακλήσεις και παραινέσεις σχεδόν όλων των ανθρώπων που τον επισκέπτονταν, ο Χαζούρ ανταποκρίθηκε στις προσευχές τους κι αποφάσισε να συμβουλευτεί ένα γιατρό που αυστηρά του συνέστησε να ξεκουραστεί για ένα διάστημα. Στη συνέχεια τον Σεπτέμβριο του 1947 πήγε στο Αμριτσάρ για ιατρική περίθαλψη, αλλά πριν φύγει από την Ντέρα φρόντισε να συσταθεί μια Διαχειριστική Επιτροπή (Σ.Μ. υπό την εποπτεία του Σαρντάρ Μπαχαντούρ) για την διοίκησή της. Η υγεία του βελτιώθηκε λίγο στο Αμριτσάρ αλλά χειροτέρεψε στις 4 Οκτωβρίου του 1947. Στις 5 Οκτωβρίου έστειλε κάποιον από την Μπεάς να με φωνάξει. Μετά από μια εβδομάδα η κατάσταση του βελτιώθηκε πάλι λίγο.

Το Γκουρουμάτ Σιντάτ, γράφτηκε από τον ίδιο τον Κιρπάλ Σινγκ με Εσωτερική υπαγόρευση του Χαζούρ. Όταν το βιβλίο τελείωσε και διαβάστηκε από τον Χαζούρ, είπε του Κιρπάλ να βάλει το δικό του όνομα σαν συγγραφέα του βιβλίου αλλά ο Κιρπάλ ευγενικά δεν το δέχτηκε και έβαλε το όνομα του Δασκάλου του, που του το είχε υπαγορεύσει.

Το πρωί της 12^{ης} Οκτωβρίου του 1947 στις επτά το πρωί με ειδοποίησε να πάω στο δωμάτιό του. Κατά την διάρκεια που βρισκόμουν στην μεγάλοπρεπη παρουσία του μου είπε: «Κιρπάλ Σινγκ! Έχω αναθέσει όλες τις υπευθυνότητες σε διαφόρους αλλά δεν έχω ακόμα αναθέσει σε κανέναν το έργο του Νάαμ (Σ.Μ. δηλαδή της μύησης και της Πνευματικής εργασίας). Αυτό το αναθέτω σ’ εσένα σήμερα, έτσι ώστε αυτή η άγια και ιερή επιστήμη να ανθίσει».

Ακούγοντας τα λόγια του τα μάτια μου γέμισαν δάκρυα και θλιμμένος καθώς

ήμουν τον ικέτευα: «Χαζούρ! Την ειρήνη και ασφάλεια που αισθάνομαι όταν κάθομαι στα Πόδια σου εδώ, δεν την έχω στα ανώτερα επίπεδα...» Η καρδιά μου γέμισε αγωνία, δεν μπορούσα να μιλήσω πια και μόνο τον κοίταζα. Ο Χαζούρ μου έδωσε κουράγιο και με χάρωσε για αρκετή ώρα. Μετά απ' αυτό, οποτεδήποτε είχα την ευλογία να βρίσκομαι μόνος μου με τον Χαζούρ, μου μιλούσε για Εσωτερικά θέματα και για τη Ντέρα Μπεάς και μου έδινε οδηγίες για το τι έπρεπε να κάνω όταν θα έφευγε για πάντα από τη γήινη ζωή.

Κατά την περίοδο που ήταν καθηλωμένος στο κρεβάτι λόγω της ασθένειας του, τις τελευταίες μέρες του Φεβρουαρίου του 1948, μια μέρα ρώτησε: «Πόσες ψυχές έχουν μυηθεί από εμένα;» Συμβουλευτήκαμε τα αρχεία κι αφού τελείωσαν οι καταμετρήσεις δόθηκε απάντηση στον Χαζούρ «Μέχρι τώρα περίπου 150.000 ψυχές αφυπνίστηκαν από τον εν ζωή Διδάσκαλο».

Την ίδια ημέρα το βράδυ, όταν τον συνάντησα μου είπε: «*Κιρπάλ Σίνγκ! Έκανα τη μισή από την δουλειά που σου ανέθεσα και έδωσα το Ναάμ (μύηση) σε πάνω από ενάμισι λακ ανθρώπων, την υπόλοιπη δουλειά πρέπει να την τελειώσεις εσύ*». Εγώ με ενωμένα τα χέρια και ψελλίζοντας απάντησα: «*Χαζούρ, θα γίνει αυτό που με διατάξεις. αλλά έχω μια παράκληση... Εύχομαι και η υπόλοιπη δουλειά να τελειώσει επίσης από τον Χαζούρ... Θα πορεύομαι όπως θα ορίζει ο Χαζούρ να πορεύομαι.... Εύχομαι ο Χαζούρ να μείνει μαζί μου και να με παρακολουθεί κι όλες οι εντολές του να πραγματοποιούνται στην παρουσία και στο όνομά του*».

Τότε, ο Χαζούρ σιωπηλά με κοίταξε επίμονα μέσα στα μάτια.*

Εκείνες τις ημέρες, ένα βράδυ, ο Χαζούρ αναφερόμενος στις Εσωτερικές του εμπειρίες παρατήρησε:

«Ο Ήλιος σηκώθηκε ψηλά. Μπορούν οι άνθρωποι στην Τζουλουντούρ να δουν κι αυτοί αυτόν τον ήλιο;»

Οι συγγενείς και φίλοι που κάθονταν κοντά του είχαν άγνοια αυτής της μυστικής φράσης. Και η γνώμη του γιατρού που τον παρακολουθούσε καθώς και των άλλων που στέκονταν κοντά του ήταν ότι ο εγκέφαλος του Χαζούρ δεν λειτουργούσε καλά εξ' αιτίας της αρρώστιάς του. Λίγο αργότερα, την νύχτα, όταν πήγα κοντά του, ο Χαζούρ επανέλαβε την ίδια ερώτηση απευθύνοντας την αυτή τη φορά σ' εμένα:

«Κιρπάλ Σίνγκ! Ο Ήλιος ανέβηκε ψηλά. Μπορούν οι άνθρωποι στην Τζουλουντούρ να δουν κι αυτοί αυτόν τον ήλιο;»

Απάντησα: «*Ναι Χαζούρ, ο ήλιος ανέβηκε ψηλά κι όχι μόνο οι άνθρωποι στην Τζουλουντούρ αλλά κι όσοι ζουν στην Αγγλία ή στην Αμερική και διασχίζουν τα Εσωτερικά επίπεδα μπορούν να δουν αυτόν τον Ήλιο*»

* Σ.Μ. Ήταν η ώρα που του μεταβίβασε μέσα από τα μάτια τη Διδάσκαλο Δύναμη δηλαδή τον Πνευματικό του μανδύα. Με άλλα λόγια τον κατέστησε διάδοχό του από τη στιγμή που ο ίδιος ο Χαζούρ θα άφηνε το υλικό του σώμα. Η υπογραμμισή είναι του μεταφραστή.

Τότε ο Χαζούρ είπε: «*Εσύ απάντησες σωστά στην ερώτησή μου*». Στη συνέχεια ο Δάσκαλος αναφέρθηκε σε διάφορα κρυμμένα μυστικά αλλά αυτοί που ήταν γύρω του δεν ήταν δυνατό να συλλάβουν το νόημά τους γιατί αυτά είναι γνωστά μόνο σ' αυτούς που έχουν μία ψηλή Πνευματική αντίληψη, γιατί τι μπορούν να καταλάβουν άνθρωποι που δεν έχουν εμπειρία των Εσωτερικών βασιλείων;

Κάποτε ο Χαζούρ αναφερόμενος σε διάφορα επίκαιρα θέματα και γεγονότα που διαδραματιζόταν παρατήρησε: «*Είναι κρίμα που ακόμα και οι οπαδοί του Σαντ Ματ*

πέφτουν θύματα παρανοήσεων παρόλο που οι Διδάσκαλοι τους, λένε: «Δείτε με τα μάτια σας! Μέχρι να δείτε με τα ίδια σας μάτια, μην πιστέψετε ούτε τον Διδάσκαλό σας». Άλλωστε και μέσα στις Γραφές αναφέρεται: “Μέχρι να δω με τα ίδια μου τα μάτια, δεν θα έχω πεισθεί με την καρδιά μου, ακόμη και με τα λόγια του Γκουρού μου”. Και συνέχισε ο Χαζούρ «αυτό είναι το δόγμα κι ο ακρογωνιαίος λίθος της πίστης του Σαντ Ματ και για το λόγο αυτό είναι επιβεβλημένο οι μαθητές να διεισδύουν Εσωτερικά και να συνομιλούν με τον Δάσκαλό τους για να έχουν ορθή καθοδήγηση στο Πνευματικό Μονοπάτι».

Συνήθως αυτοί που ασχολούνται με τις Πνευματικές ασκήσεις, δεν πετυχαίνουν να αποσυρθούν Εσωτερικά γιατί παραμένουν σταθερά προσκολλημένοι στις γήινες δραστηριότητές τους. Όποιος όμως με αγάπη στο νου του, συστηματικά ασκείται στο διαλογισμό, σύμφωνα με τις οδηγίες του Δασκάλου του, θα συναντήσει τον Δάσκαλο του Εσωτερικά και τότε θα γίνει μάρτυρας της αυθεντικότητάς Του. Τον Εσωτερικό Πνευματικό δρόμο μπορεί να ακολουθήσει ο καθένας κατά την διάρκεια της ζωής του και να έχει αποτελέσματα “εδώ και τώρα”. Δράξτε λοιπόν την ευκαιρία πράξτε ανάλογα.

Αυτοί που δεν ακολουθούν το Εσωτερικό Μονοπάτι και δεν έχουν εμπειρία της Εσωτερικής πραγματικότητας λένε: «Το να αποσύρεται κανείς και να διεισδύει στα Εσωτερικά βασίλεια είναι κάτι χωρίς νόημα, αβέβαιο κι αμφίβολο κι αν ακόμη θα ήταν δυνατόν κάποιος να διεισδύει Εσωτερικά, οι εμπειρίες του δεν θα μπορούσαν να γίνουν πιστευτές».

Αν αυτοί που έχουν αυτές τις αντιλήψεις δεν διεισδύσουν Εσωτερικά, είναι φυσικό να μη μπορούν να πιστέψουν τις εμπειρίες αυτών των λίγων που έχουν τέτοιες εμπειρίες. Ο Χαζούρ συνήθιζε να λέει: «Οι οπαδοί μου δεν πρέπει να συναναστρέφονται δύσπιστους και ασταθείς ανθρώπους καθώς και αποκομμένους από το Μονοπάτι μαθητές, γιατί έτσι θα ταράζουν και την δική τους πίστη και τα δικά τους πιστεύω. Είναι χρέος κάθε οπαδού μου να ανοίξει τον Εσωτερικό του οφθαλμό γιατί όταν οι ψυχές τους αποσυρθούν από το φυσικό σώμα, θα συνειδητοποιήσουν την αλήθεια όσων λέω. Να θυμάστε ότι αυτή η επιστήμη σύμφωνα με την οποία διασχίζει κανείς τις Εσωτερικές περιοχές είναι σίγουρη, ορθή, βέβαιη και ασφαλής μέχρι την τελευταία της λέξη».

Αυτοί που γνωρίζουν τις Εσωτερικές περιοχές επιβεβαιώνουν τα λόγια του Τούλσι Σαχίμπ που λέει:

« Η ψυχή ενός Αγίου, διασχίζει τις ανώτερες Εσωτερικές περιοχές και παρατηρεί και βιώνει ότι εκεί υπάρχει. Ο κόσμος αγνοεί αυτή την Λεωφόρο που οδηγεί στον θρόνο του Παντοδύναμου που είναι καλυμμένος από μυστήριο και που είναι δύσκολο κανείς να Τον γνωρίσει».

Αντίστοιχα ο Παλτού Σαχίμπ λέει:

« Στη θέα του Φωτός όλης της γνώσης, που ακτινοβολεί στον Παράδεισο Εσωτερικά, ο νους μου γέμισε χαρά. Είδα ότι αυτά που υπάρχουν εκεί είναι αληθινά. Μέσα σ’ αυτό το Φως είδα ότι όλα όσα μας έλκουν εδώ καθώς κι ολόκληρος ο κόσμος είναι μια απάτη. Πώς έφτασα σ’ αυτό το συμπέρασμα; Έφτασα με την ανάλυση του εαυτού μου και του Θεού. Έτσι συντονισμένος με το Θείο Ηχο, έσκισα το πέπλο κι αποσύρθηκα Εσωτερικά για ν’ αντικρίσω την Αλήθεια».

Μιαν άλλη ημέρα πάλι ο Δάσκαλος μας είπε τα εξής:

«Δεν είμαι δεμένος σε κάποιο ιδιαίτερο τόπο. (Σ.Μ. εννοούσε τη Ντέρα Μπεάς). Οι Άγιοι που έρχονται με Αποστολή από ψηλά, μιλούν σε όλο τον κόσμο ανεξάρτητα από την καταγωγή τους και αυτοί που αναζητούν την αληθινή γνώση διδάσκονται από

αυτούς, τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να συναντήσουν τον Θεό. Ορισμένοι κοσμικοί άνθρωποι μαζεύονται γύρω από τους Αγίους για να ικανοποιήσουν τις εγκόσμιες ανάγκες τους και τους χρησιμοποιούν σαν μέσα για να κερδίσουν τα προς το ζην.* Όταν συγκεντρώσουν πλούτο σε αφθονία, ένας αριθμός από αυτούς γίνονται «λάτρες του Μαμωνά» και η λαγνεία τους για το χρήμα, μένει για πάντα ανικανοποίητη. Όταν δημιουργηθούν τέτοιες συνθήκες, οι Άγιοι φεύγουν από αυτό τον συγκεκριμένο τόπο και οι ψυχές των ειλικρινών αναζητητών της αλήθειας δεν μπορούν να πάρουν καμία παρηγοριά. Αυτά τα μέρη γίνονται τότε οι έδρες των Mahants και των Gaddi-Nashins (αυτών που εργάζονται και προΐστανται σ' έναν συγκεκριμένο τόπο ('Άσραμ) στο όνομα προγενέστερων Αγίων, που έχουν αφήσει το φυσικό επίπεδο).** Οι Αληθινοί Άγιοι δεν περιορίζονται στη διδασκαλία ατόμων από κάποια ορισμένη θρησκεία, πίστη ή καταγωγή. Είναι απελευθερωμένες προσωπικότητες. Δεν είναι φίλοι του ενός κι εχθροί του άλλου. Διδάσκουν ένα μοναδικό "μάθημα" που είναι το πως μπορεί κανείς να φτάσει στον Θεό. Αυτοί οι μαθητές τους που εξασκούνται στις πνευματικές τους ασκήσεις, με την καθοδήγησή τους Τους θα πετύχουν, ενώ οι άλλοι που τηρούν απόσταση και παραμένουν μακριά Τους θα παραμείνουν άτυχοι».

Ο Χαζούρ πολλές φορές δήλωνε με έμφαση:

«Η Αποστολή της Πνευματικότητας μπορεί να συνεχιστεί από έναν Ειδήμονα. Δεν μπορεί να ανατεθεί σ' έναν τυφλό. Όποιος έχει επιθυμία να με βρει, μπορεί να με συναντήσει μέσω κάποιου που είναι συνδεδεμένος μαζί μου. Δεν θα με βρείτε στην συντροφιά αυτών που κυνηγούν τα υλικά αγαθά. Μην εξαπατάστε από τέτοιους ανθρώπους. Εκτελέστε τις ασκήσεις σας, κοιτάζτε μέσα σας και ελάτε να με συναντήσετε. Δεν κατοικώ μέσα στην ομίχλη των εντόμων που είναι προσκολλημένα στον πλούτο και στις εγκόσμιες απολαύσεις. Πηγαίνετε σ' ένα ανιδιοτελές ον, στον διάδοχό μου, που ζει για μένα και δεν κυνηγά τα αγαθά της Ντέρα Μπεάς. Ο Γκουρουμούκ (ΣΜ ο αφοσιωμένος μαθητής) είναι ευτυχισμένος όταν έχει τον Γκουρού του, ενώ ο Μαμούκ (ΣΜ ο αφοσιωμένος του Μαμωνά) κυλιέται μέσα την χλιδή και τις απολαύσεις του κόσμου της Μάγια».

Σε μια άλλη περίπτωση, λίγο καιρό πριν αφήσει το φυσικό του σώμα μου είπε: «Κιρπάλ Σίνγκ! Οι άνθρωποι θα συρρέουν στο μέρος που θα μπορούν να βρουν τα πλούτη του Ναάμ. Τι θα κερδίσεις από την Ντέρα Μπεάς; Καλύτερα να φύγεις από την Ντέρα. Όταν ο Μπάμπα Τζι ήρθε από την Άγκρα, δεν έφερε μαζί του ούτε χρήματα ούτε οπαδούς.*** Μόνο τον Γκουρού του που είχε Εσωτερικά έφερε και μέσω των ευλογιών του η σημερινή Ντέρα ήρθε σε ύπαρξη. Το Σανγκάτ (Σ.Μ. το σύνολο των μαθητών) είναι αγαπητό σ' εμένα τώρα, όπως ήταν και πριν. (Σ.Μ. δεν φταίει για ότι συμβαίνει)

* Σ.Μ. Εδώ ο Χαζούρ κάνει αναφορά σε ορισμένες κλίκες μέσα στη Ντέρα που άρχισαν να εκμεταλλεύονται τον κόσμο και να συσσωρεύουν χρήματα.

** Σ.Μ. Προφητικά λόγια του Χαζούρ για το τι θα συνέβαινε στη Ντέρα μετά το θάνατό του. Αυτός ήταν και ο λόγος που λίγο καιρό αργότερα είπε στο διάδοχό του Κιρπάλ Σίνγκ να φύγει για πάντα από τη Ντέρα.

*** Η υπογράμμιση είναι του μεταφραστή.

Είναι τώρα αναγκαίο το Σανγκάτ να εκτελεί τις Πνευματικές του ασκήσεις και να Εσωστρέφεται. Αν το κάνει αυτό, τότε όλοι θα είναι ικανοί ν' αντιληφθούν τα πράγματα όπως πραγματικά είναι. Ο καθένας έχει Εσωτερικούς θησαυρούς γνώσης. Ακόμη κι ένας αγράμματος άνθρωπος αν εξασφαλίσει την βοήθεια ενός μορφωμένου μπορεί να σπουδάσει, να αποφοιτήσει και να πάρει πτυχίο Μάστερ. Αν όμως για όλη του την ζωή ακολουθεί έναν αγράμματο, δεν θα μπορέσει να πάρει πτυχίο. Μην σπαταλάς τον χρόνο σου! Αν θέλει κάποιος ν' αποκτήσει Πνευματικότητα, πρέπει να πάει και να καθίσει στα πόδια κάποιου αρμόδιου δασκάλου που να διακρίνεται για την Πνευματικότητά του.

Αυτός θα αφυπνίσει τις λανθάνουσες μέσα του Πνευματικές ικανότητες. Δεν χρειάζεται να δώσει τίποτα από τον εαυτό του. Να τονίζεις την αναγκαιότητα των Πνευματικών ασκήσεων σε όλο το σανγκάτ και να συνεχίσεις να δίνεις τα Σάτσανγκ. Οι ψυχές παίρνουν βοήθεια από μέσα και θα συνεχίσουν να την παίρνουν. Υπάκουσε στις εντολές του Γκουρού σου. Αν μια υπάκουη γυναίκα δρα σύμφωνα με τις εντολές και τις επιθυμίες του συζύγου της κι οι άνθρωποι την βρίζουν, ας το κάνουν. Πρέπει να συνεχίσεις την Αποστολή σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου σου. Να μην ενδιαφέρεσαι για όσους παραπονιούνται και δυστροπούν. Λέγε σε όλους να εκτελούν με αγάπη τις Πνευματικές τους ασκήσεις και να Εσωστρέφονται για να φτάσουν την Αστρική μορφή του Δασκάλου».

Από τότε, όσο ο Χαζούρ ήταν στη ζωή και είχα την ευκαιρία να πηγαίνω κοντά του, μου μιλούσε για το θέμα της διάδοσης της Πνευματικότητας και μου έδινε τις απαραίτητες οδηγίες για το ποια είναι η αληθινή της μορφή, ποια η σημασία της και ποια τα βασικά προβλήματα για τη διάδοσή της

Ενώ ακόμα ήταν στη ζωή, το Νοέμβριο του 1947, του πρότειναν να συμμετάσχει για την δημιουργία ενός «Πνευματικού Σάτσανγκ», απόλυτα προσαρμοσμένου στις επιθυμίες Του, με αποκλειστικό στόχο την ηθική και Πνευματική ωφέλεια της ανθρωπότητας, ανεξάρτητα από την κάστα, το χρώμα και τη φυλή των ανθρώπων. Την πρόταση αυτή αποδέχθηκε εγκάρδια λέγοντας: «Είμαι ολοκληρωτικά κι ανεπιφύλακτα μαζί σας σ' αυτό το εγχείρημα». Στη συνέχεια με κατηύθυνε για να δώσω έμπρακτη μορφή στο σχήμα αυτού του εγχειρήματος. Είναι λοιπόν αποκλειστικά χάρις στις ευλογίες Του που το Ρουχάνι Σάτσανγκ (Σ.Μ.Πνευματικό Σάτσανγκ) λειτουργεί σήμερα μέσα κι έξω απ' το Δελχί. Ο μοναδικός σκοπός αυτού του Σάτσανγκ είναι να παρουσιάσει την Πνευματικότητα με απλό, σαφή και επιστημονικό τρόπο σε όλη την ανθρωπότητα. Τα θέματα του εξαγνισμού, της γνώσης του «Εαυτού» και της Θεογνωσίας δίνονται με τέτοιο τρόπο ώστε άνθρωποι από διαφορετικές τάξεις και φυλές, ζώντας μέσα στο καθημερινό περιβάλλον τους, να μπορούν να ωφεληθούν. Οι παλιοί καθώς και οι καινούριο οπαδοί, παίρνουν το όφελος αυτής της “επιστήμης” κι έχουν καθημερινά Εσωτερικές Πνευματικές εμπειρίες, γεγονός που αποδεικνύει ατράνταχτα ότι ο Χαζούρ Μαχαράτζ Σαχίμπ τους βοηθάει με το κρυμμένο Χέρι του, με περισσότερη Χάρη παρά ποτέ.

Αυτές οι αθάνατες προσωπικότητες σαν τον Χαζούρ δείχνουν στον κόσμο την έννοια της αυτοθυσίας. Ακόμη κι όταν ήταν καθηλωμένος στο κρεβάτι, χωρίς να ενδιαφέρεται για την εύθραυστη υγεία του, ο Χαζούρ συνέχισε να ξεδιψά αυτούς που ήταν διψασμένοι για Πνευματική καθοδήγηση και διδασκαλία. Εκτός από την εξωτερική έδινε και Εσωτερική καθοδήγηση στον απόλυτο της βαθμό. Αυτές οι ψυχές, οι Δάσκαλοι, φαίνονται στα μάτια μας σαν κοινά ανθρώπινα όντα αλλά στην πραγματικότητα είναι η «Αόρατη Ανώτατη Δύναμη», που έχει ενδυθεί ένα ανθρώπινο σώμα και λειτουργεί χωρίς περιορισμούς σε όλα τα Πνευματικά και το υλικό επίπεδο.

Κατά την διάρκεια της ασθένειάς του ο Χαζούρ, όταν πια δεν μπορούσε να γυρίσει ούτε στο πλευρό, συνέβησαν πολλά περίεργα γεγονότα στη Ντέρα, εκείνος όμως ακόμα και τότε εξακολούθησε να βοηθάει εξωτερικά και να καθοδηγεί Εσωτερικά στις ανώτερες Πνευματικές περιοχές, τους μαθητές του.

Η διάγνωση των γιατρών ήταν ότι έπασχε από όγκο της ουροδόχου κύστης. Ακολούθησε κάθε δυνατή φαρμακευτική αγωγή, αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

Το γεγονός της ασθένειας των Αγίων, είναι ένα πολύ περίπλοκο θέμα. Στην προκειμένη περίπτωση η αλήθεια είναι ότι η ασθένεια του Χαζούρ ήταν το

αποτέλεσμα του βάρους των καρμικών υποχρεώσεων που εμείς οι μνημένοι μαθητές, του είχαμε συσσωρεύσει.

Και η εξωτερική συμπεριφορά των Αγίων αποτελεί άριστο παράδειγμα για το πώς πρέπει να ζει και τι χαρακτήρα πρέπει να αναπτύξει ο άνθρωπος. Ενσυνείδητα παίρνουν επάνω τους το φορτίο των ανθρώπων που αυτοί οι ίδιοι έχουν μνήσει χωρίς παράπονο, δίχως να πουν λέξη, αδιαμαρτύρητα, γιατί αυτό είναι το καθήκον τους.

Μέρα με την μέρα ο Χαζούρ εξασθενούσε όλο και περισσότερο. Από το βράδυ της 29^{ης} Μαρτίου του 1948 έως και το πρωί της 1^{ης} Απριλίου, είχε στο πρόσωπό του μια ασυνήθιστη ανησυχία κι ένα τρέμουλο. Είχε προκαλέσει αυτό το σύμπτωμα για να δοκιμάσει αυτούς που τον περιστοίχιζαν.

Κατά την διάρκεια της ασθένειάς του, ο Χαζούρ είπε πολλές φορές:

«Αν ένας άνθρωπος που διαθέτει επάρκεια γνώσης στο Μπατζάν και στο Σιμράν καθίσει κοντά μου, θα ανακουφιστώ. Γι' αυτό όσοι έρχονται σ' εμένα ή κάθονται κοντά μου πρέπει να κάνουν Σιμράν.»

Λίγα 24ωρα πριν αφήσει το υλικό του σώμα είπε ακόμα:

«Αν ο άνθρωπος που πρέπει να κάνει την εργασία της Πνευματικότητας μετά την αποχώρησή μου, έλθει και καθίσει κοντά μου, τα βάσανά μου θα τελειώσουν.»

Για να ικανοποιήσουν αυτή την τελευταία όπως αποδείχθηκε επιθυμία του Δασκάλου, οι στενοί συγγενείς του πήγαιναν και κάθονταν ένας-ένας δίπλα στο κρεβάτι του, αλλά δεν παρατηρήθηκε καμία βελτίωση στο τρέμουλο του σώματος του, που συνέχιζε να τον ταλαιπωρεί.

Το πρωί της 1^{ης} Απριλίου του 1984, από εξαιρετική ευλογία, ο Χαζούρ έδωσε την ευκαιρία σ' αυτόν τον ταπεινό υπηρέτη - εκτός από την νοσοκόμα που τον περιποιούταν - να καθίσει δίπλα στον Δάσκαλο κατ' ιδίαν, περίπου για δέκα με δεκαπέντε λεπτά. Με βαριά καρδιά κάθισα κοντά στο κρεβάτι του και προσευχήθηκα στον Χαζούρ: «Δάσκαλε! Αν και είσαι πάνω από το σώμα και την επίδραση του σώματος σου, αδιάφορος για την άνεση ή την ταλαιπωρία που αυτό υφίσταται, εμείς τα ταπεινά κι αβοήθητα πλάσματα θλιβόμαστε βαθιά και δεν μπορούμε ν' αντέξουμε στην θέα του Χαζούρ να υποφέρει σωματικά. Εσύ είσαι παντοδύναμος. Θα ήμασταν εξαιρετικά ευγνώμονες αν ο Χαζούρ με την χάρη του απομάκρυνε αυτήν το σύμπτωμα από το σώμα του».

Είναι αλήθεια ότι η προσευχή επιτυγχάνει όπου όλες οι ανθρώπινες προσπάθειες αποτυγχάνουν!!

Ο Χαζούρ με την υπέρτατη φιλανθρωπία του δέχτηκε την προσευχή μου. Όταν άνοιξα τα μάτια μετά την προσευχή, το σώμα του Χαζούρ ήταν ήρεμο και ατάραχο και ο ίδιος έλαμπε σα να φωτιζόταν από ένα υπερκόσμιο φως. Άνοιξε τα υπέροχα μάτια του που έσταζαν έλεος, μεθυσμένα από θεία αγάπη και έριξε την ματιά του στον ταπεινό εαυτό μου. Τα δυο του μάτια έλαμπαν ακτινοβολώντας, όπως τα μάτια ενός λιονταριού. Υποκλίθηκα με το κεφάλι μου με σιωπηρή, κατανυκτική λατρεία και είπα: «Όλα γίνονται χάρις την καλοσύνη του Χαζούρ». Ο Χαζούρ σταθερά συνέχιζε να κοιτάζει μέσα στα μάτια μου για τρία με τέσσερα λεπτά και μέσα από αυτά, μέσα στην κατανυκτική σιγή που επικρατούσε, είχα την εμπειρία μιας απεριγράπτης ευτυχίας που σαν μεθυστικό ποτό έρεε απ' άκρη σ' άκρη μέσα σ' όλο μου το σώμα. Τέτοια ευτυχία δεν είχα γευτεί πριν απ' αυτό σ' ολόκληρη τη ζωή μου.

Και τότε, αυτά τα μάτια που ακτινοβολούσαν έλεος έκλεισαν και δεν άνοιξαν ποτέ πια.....

Έτσι στα 90 του χρόνια το πρωί της 2^{ης} Απριλίου του 1948 στις 8.30 αυτός ο λαμπερός Ήλιος της Πνευματικότητας, αφού μοίρασε το Φως του στις καρδιές χιλιάδων ανθρώπων, χάθηκε πίσω από τον ορίζοντα στην Ντέρα Μπάμπα Τζαϊμάλ Σίνγκ.

Αυτός ο “πρόωρος” θάνατος του σεβάσμιου Δασκάλου μας ήταν για όλους όσους ευλογήθηκαν από την συντροφιά και την ύπαρξη της μεγαλοπρέπειάς του και για τον καθένα χωριστά μια ανεπανόρθωτη απώλεια. Το μόνο που μας απέμεινε είναι ο θρήνος της βαριάς απώλειας και η ενθύμηση μίας προς μία των απαράμιλλων ιδιοτήτων του, της ασύγκριτης αγάπης του, της εξυπνάδας και της σοφίας του και πάνω απ’ όλα του Πνευματικού του ελέους, μέσα στους μυστηριώδεις κόλπους του οποίου μας είχε τυλίξει όλους και μας είχε τραβήξει κοντά του. Τα μάτια μας έσταζαν αίμα από τη θλίψη. Ήταν μια τραγωδία για όλους μας που ράγιζε τις καρδιές μας.

Αυτοί, που αισθάνονται τους αιχμηρούς πόνους του αποχωρισμού πιο έντονα, είναι εκείνοι που κατά την διάρκεια της ζωής του, περιόρισαν την σχέση τους μ’ αυτόν το Δάσκαλο, τον Αυτοκράτορα των Αγίων μόνο στο γήινο επίπεδο και δεν έγιναν ποτέ μάρτυρες της δόξας και του μεγαλείου του στο Αστρικό και στα άλλα Πνευματικά πεδία. Αυτοί, όμως, που είχαν την καλή τύχη να τον συναντούν στις Εσωτερικές περιοχές, όσο υπήρχε στο φυσικό του σώμα, βασανίζονται σχετικά λιγότερο, γιατί κατά βούληση μπορούν και τώρα να ανυψώνονται μέχρι τον Παντοδύναμο των Παντοδύναμων Δάσκαλο και να βρίσκουν παρηγοριά μιλώντας μαζί του.

Ευλογημένες πραγματικά είναι αυτές οι ψυχές, γιατί μέσα απ’ αυτές μεταφέρονται οι παρακλήσεις και τα μηνύματα και των άλλων μαθητών που διαλογίζονται στον όνομα του Χαζούρ. Εκείνος ανταποκρίνεται πάντα και τους καθοδηγεί.

Αν και ο Χαζούρ φαινομενικά εγκατέλειψε το φυσικό επίπεδο, στην πραγματικότητα δεν βρίσκεται μακριά μας. Αυτή η δύναμη, η Διδάσκαλος Δύναμη (Σ.Μ. ή Naam ή Λόγος) είναι αθάνατη, άφθαρτη και συνεχίζει να εποπτεύει και να καθοδηγεί τους μνημένους.

Όσο καιρό υπέφερε ο Χαζούρ, συνήθιζε να λέει: «Όλο το Σανγκάτ πρέπει να αφιερώνει όλο και περισσότερο χρόνο στο Σιμράν και στο Μπατζάν γιατί έτσι θ’ ανακουφισθώ».

Ακόμα και σήμερα στο καθημερινό Εσωτερικό μήνυμα του Δασκάλου, αυτών που έχουν τη Χάρη να το λαβαίνουν, (Σ.Μ. μέσα στο διαλογισμό τους) δίνεται έμφαση στο να αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο στο Σιμράν και στο Μπατζάν ατομικά και συλλογικά, έτσι ώστε να γίνουμε ικανοί να ταξιδεύουμε Εσωτερικά και να τον συναντούμε πρόσωπο με πρόσωπο.

Είναι λοιπόν χρέος όλων όσων μνήθηκαν από Εκείνον, να αξιοποιήσουμε αυτές τις στιγμές του πένθους και της λύπης με το να αφιερώνουμε το λιγότερο 4 ώρες την ημέρα στο Σιμράν και στο Μπατζάν, σύμφωνα με την εντολή Του για να μπορέσουμε γρήγορα να πετάξουμε στα ανώτερα πεδία και να μιλήσουμε πρόσωπο με πρόσωπο μαζί του και να πνίγουμε το βάσανο του αποχωρισμού, μέσα στον μεγάλο ωκεανό της αθάνατης του ύπαρξης του.

Το φάρμακο βρίσκεται μόνο σ’ αυτόν τον φιλεύσπλαχνο και συμπονετικό Μεσσία, αυτόν τον απέραντο ωκεανό του θείου ελέους, που κρατάει ορθάνοιχτες για μας τις Πόρτες του Αιώνιου Βασιλείου και μας καλεί κοντά του λέγοντας μας: *«Βάλτε έμπρακτα σε εφαρμογή την μεγάλη αρχή “Αποσύρεστε καθημερινά πριν από το θάνατο”. Περιμένω με ανυπομονησία να έλθετε σ’ εμένα. Είμαι πιο κοντά σε σας από*

ότι οι πιο κοντινοί συγγενείς σας. Για σας που έχετε λάβει μύηση από εμένα, είναι ιεροσυλία και ατίμωση της αγάπης και της αφοσίωσης να δεχθείτε οποιονδήποτε άλλον σαν Γκουρού σας. Μπορείτε όμως να ωφεληθείτε από την συντροφιά μιας αφυπνισμένης Ψυχής που με “επισκέπτεται” καθημερινά. Αυτός δεν θα σας παραπλανήσει, αντίθετα θα σας ενώσει μαζί μου, θα σας ενσταλάξει αγάπη και θα δυναμώσει την θεία σύνδεση που σας ενώνει και σας δένει μαζί μου. Επιπλέον με την ιδιότητα του σαν αδελφός σας, μνημένος από τον ίδιο με σας Δάσκαλο, θα του είναι χρήσιμο να σας εξυπηρετεί».

Είναι λοιπόν σαφές για τις περίπου 150.000 ψυχές που μνήθηκαν από τον Χαζούρ, ότι ο καθοδηγητής Δάσκαλος είναι ο ίδιος ο Χαζούρ. Κατά συνέπεια, όλοι πρέπει να αφιερωθούμε στο Μπατζάν και στο Σιμράν με απόλυτη πεποίθηση και εμπιστοσύνη σ’ αυτόν και να κάνουμε Ντιάν στην μορφή του και μόνον. Όλους θα μας καθοδηγεί η ίδια θεία μορφή του Χαζούρ. Αυτός ο αθάνατος Άγγελος της Πνευματικής μας προόδου, μας παρακολουθεί ασταμάτητα και μας επιβλέπει κάθε στιγμή.

Σήμερα πολλοί μαθητές του Χαζούρ Σαχίμπ Μαχαράτζ, παίρνουν την Εσωτερική του Ντάρσαν και αυτοί που έχουν την ευλογία να συνομιλούν πρόσωπο με πρόσωπο μαζί του, καταπραΰνουν τις θλιμμένες τους καρδιές. Κι εμείς επίσης αν πάρουμε την προσοχή μας από αυτόν τον θνητό κόσμο και από τις εγκόσμιες σχέσεις και την στρέψουμε προς τον Δάσκαλο της Θείας Άνοιξης και της Αθανασίας, αυτός, με την απεριόριστη καλοσύνη του και δεν υπάρχει αμφιβολία γι’ αυτό, θα εμφανισθεί σ’ εμάς, θα μας χαρίσει τη ματιά Του και θα μας περιβάλει με το φάσμα της Φωτεινής Του Ακτινοβολίας. Τελικά θα μας πάρει μαζί Του και θα μας οδηγήσει στα Πόδια του πολυαγαπημένου Κυρίου.

Ας υψώσουμε λοιπόν τα χέρια μας κι ας προσευχηθούμε στην Πηγή όλης της ειρήνης και γαλήνης, για να χαρίσει υπομονή σε όλους εμάς που άφησε πίσω του και να μας εμπνεύσει με κουράγιο και δύναμη έτσι ώστε να γίνουμε ικανοί να πετάξουμε κοντά στον Χαζούρ, στις ανώτερες Πνευματικές περιοχές, να συνομιλήσουμε μαζί του και να ακουμπήσουμε το κεφάλι μας στα ιερά του Πόδια.

Σημείωση Μεταφραστή. Μετά το φυσικό θάνατο του Χαζούρ, τα γεγονότα στη Ντέρα Μπεάς υποχρέωσαν το Διάδοχό του, Κιρπάλ Σινγκ, να φύγει για πάντα από τη Ντέρα, όπως άλλωστε του είχε υποδείξει ο ίδιος. Τη διοίκηση της Ντέρα ανέλαβε σύμφωνα με την επιθυμία του Χαζούρ, ο Σαρντάρ Μπαχαντούρ. Ο Κιρπάλ Σινγκ απομονώθηκε για 8 μήνες στα Ιμαλάια μέχρι που έλαβε Εσωτερική εντολή από το Δάσκαλό του να εγκατασταθεί στο Δελχί και να αρχίσει το προαιώνιο Έργο των Θεανθρώπων, που είναι να οδηγούν τις ψυχές που έχουν λάβει τη Θεία Χάρη, πίσω στην Αγκαλιά του Πανάγαθου Πατέρα. Διάδοχος του Κιρπάλ (1894-1974) ήταν ο Ντάρσαν Σινγκ (1921-1989) και αυτού διάδοχος είναι σήμερα ο Ρατζίντερ Σινγκ (1946-).

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

<http://www.sos.org/el>